

Överklagande ingett den 1 februari 2007 av Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading av den dom som förstainstansrätten meddelade den 30 november 2006 i mål T-382/04, Heuschen & Schrouff Oriental Foods mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-38/07 P)

(2007/C 82/32)

Rättegångsspråk: *nederländska*

Parter

Klagande: Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading (ombud: H. de Bie, advocaat)

Övrig(a) part(er) i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klaganden(a)s yrkanden

Klaganden(a) yrkar att domstolen skall

- upphäva förstainstansrättens dom (tredje avdelningen) av den 30 november 2008 i mål T-382/04,
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 17 juni 2004 (REM 19/2002) i vilket det fastslås att den begärda efterskänkningen av importtullar inte var tillåten, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har överklagat domen och anför följande skäl till stöd för sin talan:

Artikel 239 i tullkodexen ⁽¹⁾ jämförd med artiklarna 899 – 909 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ⁽²⁾ (tillämpningsförfordningen) har åsidosatts och domskälen är bristfälligt motiverade eller snarare otillräckliga.

Prövningen av misstagets karaktär, klagandens yrkeserfarenhet och den noggrannhet som klaganden har utvisat bör sammantaget medföra att efterskänkning medges. Förstainstansrätten baserade felaktigt sin dom på antagandet att den gällande lagstiftningen om indelningen av så kallat rispapper enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ⁽³⁾ var enkel och okomplicerad. Klaganden delar inte den bedömning av hur rispapper skall indelas som har gjorts av förstainstansrätten, kommissionen och de nederländska tullmyndigheterna. Förstainstansrätten gjorde den felaktiga bedömningen att Heuschen & Schrouff hade en omfattande erfarenhet av import och exportfrågor. Förstainstansrätten betraktade klaganden som en erfaren marknadsaktör som följaktligen kände till de import- och exportregler som gällde. Förstainstansrätten ställde i den överklagade domen alltför höga krav på den noggrannhet som klagandena skulle ha visat och kraven skulle ha varit för höga

även om det gällt en erfaren marknadsaktör. Förstainstansrätten har dessutom identifierat bolaget Heuschen & Schrouff med den av klaganden anställda representanten.

- (¹) Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4).
- (²) Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1).
- (³) Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22).

Talan väckt den 1 februari 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-39/07)

(2007/C 82/33)

Rättegångsspråk: *spanska*

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Støvlbæk och R.Vidal Puig)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 89/48/EEG ⁽¹⁾ av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att följa direktivet såvitt avser sjukhusapotekare (*farmacéutico hospitalario*), och
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Det spanska examensbeviset för sjukhusapotekare (*farmacéutico hospitalario*) är ett examensbevis i den mening som avses i direktiv 89/48/EEG, eftersom

- det utfärdas av en enligt spansk lag behörig myndighet,